SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 21. julija 2011 *

V zadevi C-150/10,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgija) z odločbo z dne 5. marca 2010, ki je prispela na Sodišče 29. marca 2010, v postopku

Bureau d'intervention et de restitution belge

proti

Beneo-Orafti SA,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, K. Schiemann, sodnik, C. Toader, A. Prechal (poročevalka), sodnici, in E. Jarašiūnas, sodnik,

* Jezik postopka: francoščina.

generalni pravobranilec: Y. Bot,
sodni tajnik: B. Fülöp, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 19. januarja 2011,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za družbo Beneo-Orafti SA D. De Keuster in C. Pitschas, odvetnika,

– za belgijsko vlado J.-C. Halleux, zastopnik, skupaj z E. Grégoireom in J. Mariani, odvetnikoma,

– za Evropsko komisijo A. Bouquet in P. Rossi, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 17. marca 2011

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 2, točka 6, in 3 Uredbe Sveta (ES) št. 320/2006 z dne 20. februarja 2006 o ustanovitvi začasne sheme za prestrukturiranje industrije sladkorja v Skupnosti in spremembi Uredbe (ES) št. 1290/2005 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 58, str. 42), člena 9

Uredbe Komisije (ES) št. 493/2006 z dne 27. marca 2006 o prehodnih ukrepih v okviru reorganizacije skupne ureditve trgov v sektorju sladkorja in o spremembi uredb (ES) št. 1265/2001 in (ES) št. 314/2002 (UL L 89, str. 11), člena 4 Uredbe Komisije (ES) št. 967/2006 z dne 29. junija 2006 o podrobnih izvedbenih pravilih za Uredbo Sveta (ES) št. 318/2006 glede proizvodnje izvenkvotnega sladkorja v sektorju sladkorja (UL L 176, str. 22), členov 26 in 27 Uredbe Komisije (ES) št. 968/2006 z dne 27. junija 2006 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe št. 320/2006 (UL L 176, str. 32) ter načel *ne bis in idem*, sorazmernosti in prepovedi diskriminacije.

2 Ta predlog je bil vložen v okviru dveh sporov med Bureau d'intervention et de restitution belge (v nadaljevanju: BIRB) in družbo Beneo-Orafti SA (v nadaljevanju: Beneo-Orafti) glede vračila pomoči za prestrukturiranje in plačila prelevmana za izvenkvotno proizvodnjo sladkorja.

Pravni okvir

Skupna ureditev trgov v sektorju sladkorja

3 Člen 1 Uredbe Sveta (ES) št. 318/2006 z dne 20. februarja 2006 o skupni ureditvi trgov v sektorju sladkorja (UL L 58, str. 1), naslovljen „Področje uporabe", v odstavku 2 določa:

„Tržno leto za proizvode, ki [jih zajema skupna ureditev trgov v sektorju sladkorja], se začne 1. oktobra in konča 30. septembra naslednje leto.

Vendar pa se tržno leto 2006/2007 začne 1. julija 2006 in konča 30. septembra 2007.“

4 Člen 7 te uredbe, naslovljen „Dodelitev kvot“, določa:

„1. Kvote za proizvodnjo sladkorja, izoglukoze in inulinskega sirupa na nacionalni in regionalni ravni so določene v Prilogi III.

2. Države članice dodelijo kvote vsakemu podjetju za proizvodnjo sladkorja, izoglukoze ali inulinskega sirupa, ki ima sedež na njenem ozemlju in je odobreno v skladu s členom 17.

[…]“

5 Poglavje 3 navedene uredbe, naslovljeno „Izvenkvotna proizvodnja“, vsebuje člene od 12 do 15.

6 Člen 12 Uredbe št. 318/2006, naslovljen „Področje uporabe“, določa:

„Sladkor, izoglukozo ali inulinski sirup, ki je bil proizveden v tržnem letu in presega kvoto iz člena 7, se lahko:

(a) uporabi za predelavo v nekatere proizvode, kot je navedeno v členu 13;

(b) prenese v proizvodno kvoto za naslednje tržno leto v skladu s členom 14;

(c) uporabi za posebni dobavni režim za najbolj oddaljene regije […];

ali

(d) izvozi v okviru količinske omejitve, določene v skladu s postopkom iz člena 39(2), ter ob spoštovanju obveznosti, ki izhajajo iz sporazumov, sklenjenih v skladu s členom 300 Pogodbe.

Druge količine so predmet zneska za presežek iz člena 15.“

7 Člen 15 Uredbe št. 318/2006, naslovljen „Znesek za presežek“, določa:

„1. Znesek za presežek se obračuna za količine:

(a) presežnega sladkorja, presežne izoglukoze in presežnega inulinskega sirupa, proizvedenega v katerem koli tržnem letu, razen za količine, prenesene v proizvodno kvoto naslednjega tržnega leta […], ali za količine iz člena 12(c) in (d);

[…]

2. Znesek za presežek se določi […] na dovolj visoki ravni, da se izogne kopičenju količin iz odstavka 1.

[…]“

8 V uvodni izjavi 10 Uredbe št. 493/2006 je navedeno:

„Člen 1(2) Uredbe […] št. 318/2006 določa obdobje tržnega leta, ki traja od 1. oktobra do 30. septembra. Toda tržno leto 2005/2006, kot ga določa Uredba [Sveta (ES) št. 1260/2001 z dne 19. junija 2001 o skupni ureditvi trgov za sladkor (UL L 178, str. 1)], se konča 30. junija 2006. Zato se tržno leto 2006/2007 začne s 1. julijem 2006 in konča 30. septembra 2007, torej traja 15 mesecev. Za to tržno leto je zato treba predvideti povečanje kvot in običajnih zahtev po prečiščevanju, ki so pred tem ustrezali 12-mesečnemu obdobju in ki se bodo po tem tržnem letu uporabljali 12 mesecev s tremi dodatnimi meseci, da se zagotovi dodeljevanje, ki ustreza preteklim in prihodnjih tržnim letom. Te prehodne kvote pokrivajo proizvodnjo sladkorja od začetka tržnega leta 2006/2007, od sladkorne pese, ki je bila sejana pred 1. januarjem 2006."

9 Člen 9 Uredbe št. 493/2006, naslovljen „Prehodne kvote", v odstavkih 3 in 4 določa:

„3. Za tržno leto 2006/2007 se prehodna kvota za inulinski sirup 80.180 ton suhe snovi, izražene v ekvivalentu belega sladkorja/izoglukoze dodeli državam članicam v skladu s porazdelitvijo iz dela C Priloge II.

4. Prehodne kvote iz odstavkov 1, 2 in 3:

(a) so izvzete iz plačila začasnega zneska za prestrukturiranje, določenega s členom 11(2) Uredbe št. 320/2006;

(b) so prav tako izvzete iz plačila pomoči iz Uredbe […] št. 320/2006."

10 Člen 3 Uredbe št. 967/2006, naslovljen „Znesek“, v odstavku 1 določa:

„Znesek prelevmana iz člena 15 Uredbe […] št. 318/2006 je določen na 500 EUR na tono.“

11 Člen 4 Uredbe št. 967/2006, naslovljen „Presežek, za katerega velja prelevman“, v odstavku 1 določa:

„Prelevman se proizvajalcu zaračuna za presežek, ki nastane zunaj njegove proizvodne kvote za dano tržno leto.

Vendar prelevman se ne zaračuna za količine iz odstavka 1, ki so bile:

(a) dobavljene predelovalcu pred 30. novembrom naslednjega tržnega leta, da bi se uporabile pri proizvodnji proizvodov iz Priloge;

(b) prenesene v smislu člena 14 Uredbe […] št. 318/2006 in jih je, če gre za sladkor, proizvajalec skladiščil do zadnjega dne zadevnega tržnega leta;

(c) dobavljene pred 31. decembrom naslednjega tržnega leta v okviru posebnega režima preskrbe […] za najbolj oddaljene regije […]

(d) izvožene pred 31. decembrom naslednjega tržnega leta po izvoznem dovoljenju;

(e) uničene ali poškodovane brez možnosti nadomestila v okoliščinah, ki jih prizna pristojni organ zadevne države članice."

Začasna shema za prestrukturiranje industrije sladkorja v Evropski uniji

12 V uvodnih izjavah 1 in 5 Uredbe št. 320/2006 je navedeno:

„(1) Zaradi razvoja v Skupnosti in na mednarodni ravni se industrija sladkorja v Skupnosti spoprijema s strukturnimi težavami, ki bi lahko resno ogrozile konkurenčnost in celo preživetje industrije kot celote. S temi težavami se ni mogoče učinkovito spoprijeti z uporabo instrumentov za upravljanje trga, kot so določeni v skupni tržni ureditvi za sladkor. Da bi sistem Skupnosti za proizvodnjo in trženje sladkorja uskladili z mednarodnimi zahtevami in zagotovili njegovo konkurenčnost v prihodnosti, bi bilo treba uvesti temeljit proces prestrukturiranja, ki bi privedel do občutnega zmanjšanja nedobičkonosne proizvodne zmogljivosti v Skupnosti. V ta namen bi bilo treba kot predpogoj za začetek izvajanja učinkovite nove skupne tržne ureditve za sladkor ustanoviti ločeno in neodvisno začasno shemo za prestrukturiranje industrije sladkorja v Skupnosti. Po tej shemi bi bilo treba zmanjšati kvote tako, da se upoštevajo upravičeni interesi industrije sladkorja, pridelovalcev sladkorne pese in cikorije ter potrošnikov v Skupnosti.

[…]

(5) V obliki ustrezne pomoči za prestrukturiranje bi bilo treba uvesti pomembno ekonomsko spodbudo, da bi se podjetja za proizvodnjo sladkorja z najnižjo produktivnostjo odpovedala svoji kvotni proizvodnji. V ta namen bi bilo treba vzpostaviti pomoč za prestrukturiranje, ki bi ustvarila spodbudo za opustitev kvotne proizvodnje sladkorja in odpoved zadevnim kvotam ter hkrati omogočila ustrezno upoštevanje socialnih in okoljskih obveznosti, povezanih z opustitvijo proizvodnje. Pomoč bi morala biti na voljo v obdobju štirih tržnih let, s ciljem, da se proizvodnja zmanjša na obseg, potreben za doseganje uravnoteženega stanja na trgu v Skupnosti."

13 Člen 2 te uredbe, naslovljen „Opredelitve pojmov", določa:

„V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[…]

(6) ‚kvota' pomeni vsako kvoto za proizvodnjo sladkorja, izoglukoze in inulinskega sirupa, dodeljeno podjetju v skladu s členi 7(2), 8(1), 9(1) in 9(2) ter členom 11 Uredbe […] št. 318/2006 […]"

14 Člen 3 Uredbe št. 320/2006, naslovljen „Pomoč za prestrukturiranje", določa:

„1. Vsako podjetje, ki proizvaja sladkor, izoglukozo ali inulinski sirup, ki mu je bila kvota dodeljena do 1. julija 2006, je upravičeno do pomoči za prestrukturiranje na tono opuščene kvote, pod pogojem, da v enem od tržnih let 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 in 2009/2010:

[…]

(b) opusti kvoto, ki jo je podelilo eni ali več svojih tovarn, delno odstrani proizvodne zmogljivosti zadevnih tovarn in mesta proizvodnje ter preostalih proizvodnih zmogljivosti zadevnih tovarn ne uporablja za proizvodnjo proizvodov, ki jih zajema skupna tržna ureditev za sladkor,

ali

(c) opusti del kvote, ki jo je podelilo eni ali več svojih tovarn, in proizvodnih zmogljivosti zadevnih tovarn ne uporablja za prečiščevanje surovega sladkorja.

[…]

5. Znesek pomoči za prestrukturiranje na tono opuščene kvote je:

[…]

(b) v primeru iz točke (b) odstavka 1:

– 547,50 EUR za tržno leto 2006/2007,

[…]

(c) v primeru iz točke (c) odstavka 1:

– 255,50 EUR za tržno leto 2006/2007,

[…]“

15 Člen 5 te uredbe, naslovljen „Odločitev o pomoči za prestrukturiranje in nadzor“, določa:

„1. Države članice odločijo o podelitvi pomoči za prestrukturiranje do konca februarja neposredno pred tržnim letom iz člena 3(2). Vendar se odločitev za tržno leto 2006/2007 sprejme najpozneje do 30. septembra 2006.

2. Pomoč za prestrukturiranje se podeli, če je država članica po natančnem preverjanju ugotovila, da:

– prošnja vsebuje vse elemente iz člena 4(2);

– načrt prestrukturiranja vsebuje elemente iz člena 4(3);

– so ukrepi in dejavnosti, opisani v načrtu prestrukturiranja, v skladu z ustrezno zakonodajo Skupnosti in nacionalno zakonodajo;

in

– so na podlagi informacij, ki jih je posredovala Komisija, v skladu za prestrukturiranje na razpolago potrebni finančni viri.

[…]“

16 Člen 11 navedene uredbe, naslovljen „Začasni znesek za prestrukturiranje“, določa:

„1. Začasni znesek za prestrukturiranje plačujejo na tržno leto na tono kvote tista podjetja, ki jim je bila kvota dodeljena.

Kvote, ki jih je podjetje od danega tržnega leta opustilo v skladu s členom 3(1), niso zavezane plačilu začasnega zneska za prestrukturiranje za to tržno leto in naslednja tržna leta.

2. Začasni znesek za prestrukturiranje za sladkor in inulinski sirup znaša:

– 126,40 EUR na tono kvote za tržno leto 2006/2007,

[…]“

17 Člen 3 Uredbe št. 968/2006, naslovljen „Opustitev kvote“, določa:

„Od tržnega leta, za katero se v skladu s členom 3 Uredbe […] št. 320/2006 opusti kvota, se proizvodnja sladkorja, izoglukoze ali inulinskega sirupa in sladkor, izoglukoza ali inulinski sirup, preneseni naprej ali umaknjeni iz predhodnega tržnega leta, ne šteje za proizvodnjo v tej kvoti za zadevne tovarne.“

18 Člen 11 Uredbe št. 968/2006, naslovljen „Spremembe načrta prestrukturiranja“, v odstavku 1 določa:

„Takoj ko se pomoč za prestrukturiranje odobri, upravičenec izvede vse ukrepe, podrobno določene v odobrenem načrtu prestrukturiranja, in spoštuje obveznosti, vsebovane v njegovem zahtevku za pomoč za prestrukturiranje.“

19 Člen 26 te uredbe, naslovljen „Vračilo“, v odstavku 1 določa:

„[…] če upravičenec ne izpolni ene ali več svojih obveznosti v okviru načrta prestrukturiranja, poslovnega načrta ali nacionalnega načrta prestrukturiranja, kot je primerno, mora vrniti del dodeljene pomoči v zvezi s temi obveznostmi.“

20 Člen 27 navedene uredbe, naslovljen „Kazni“, določa:

„1. Če upravičenec ne izpolni ene ali več obveznosti iz načrta prestrukturiranja, poslovnega načrta ali nacionalnega načrta prestrukturiranja, kot je primerno, se mu naloži plačilo zneska v višini 10 % zneska, ki ga mora vrniti na podlagi člena 26.

[…]

3. Če je bila kršitev storjena naklepno ali kot posledica velike malomarnosti, plača upravičenec znesek v višini 30 % zneska, ki ga mora vrniti na podlagi člena 26.“

Zaščita finančnih interesov Unije

21 V deseti uvodni izjavi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, str. 1) je navedeno:

„[…] treba [je] sprejeti ustrezne predpise ne samo v skladu s splošnim načelom pravičnosti in načelom sorazmernosti, ampak tudi v skladu z načelom *ne bis in idem* ob upoštevanju acquis communautaire pravnega reda Skupnosti in določb posebnih predpisov Skupnosti, ki so obstajali ob začetku veljavnosti te uredbe, da bi preprečili podvajanje finančnih kazni Skupnosti in nacionalnih kazenskih sankcij, izrečenih istim osebam za ista dejanja".

22 Člen 1(2) te uredbe določa:

„‚Nepravilnost' pomeni vsako kršenje določb zakonodaje Skupnosti, ki je posledica dejanja ali opustitve s strani gospodarskega subjekta, ki je ali bi lahko škodljivo vplivalo na proračun Skupnosti ali proračunska sredstva, ki jih upravljajo, bodisi z zmanjšanjem ali izgubo prihodkov iz lastnih sredstev, ki se zbirajo neposredno v imenu Skupnosti, bodisi z neupravičenimi izdatki."

23 Člen 4 navedene uredbe določa:

„1. Praviloma se za vsako nepravilnost odredi odvzem neupravičeno pridobljene koristi:

– z obveznostjo plačila ali vračila dolgovanega ali neupravičeno prejetega zneska,

[…]

4. Ukrepi iz tega člena se ne štejejo za kazen.“

24 Člen 5(1) iste uredbe določa:

„Za namerno nepravilnost ali nepravilnost iz malomarnosti so predvidene naslednje upravne kazni:

a) plačilo upravne denarne kazni,

b) plačilo večjega zneska od neupravičeno prejetega ali utajenega zneska in, kjer je primerno, obresti; […]

c) odvzem celotne ali dela koristi, prejete po predpisih Skupnosti, tudi če se je subjekt neupravičeno okoristil samo iz dela te koristi;

d) izključitev iz ali odvzem koristi za obdobje, ki sledi obdobju, v katerem je nepravilnost nastala;

e) začasni odvzem dovoljenja ali priznanja, ki je potrebno za udeležbo v programu pomoči Skupnosti;

f) izguba garancije ali pologa, predloženega za izpolnitev pogojev[,] določenih s predpisi, ali povračilo zneska izplačanega za neupravičeno sproščeno garancijo;

g) druge kazni, ki so po vrsti in obsegu enakovredne ter izključno gospodarske narave, predvidene v sektorskih predpisih, ki jih je sprejel Svet v skladu s posebnimi zahtevami zadevnih sektorjev in v skladu z izvedbenimi pristojnostmi, ki jih na Komisijo prenese Svet."

Spora o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

25 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da so pristojni belgijski organi družbi Beneo-Orafti julija 2006 za tržno leto 2006/2007 dodelili redno osnovno kvoto 131.330 ton in prehodno kvoto 32.833 ton inulinskega sirupa.

26 Družba Beneo-Orafti je 27. julija 2006 pri pristojnih belgijskih organih vložila prošnjo za pomoč za prestrukturiranje. Ti organi so 18. avgusta 2006 odgovorili, da se prošnja šteje za popolno, 18. septembra 2006 pa so družbo Beneo-Orafti obvestili, da je prošnja dopustna, in o tem seznanili Komisijo.

27 Pristojni belgijski organi so novembra 2006 družbo Beneo-Orafti obvestili, da ne morejo podati neizpodbitne pravne presoje o skladnosti želje te družbe po uporabi prehodne kvote s pogoji za pridobitev zaprošene pomoči za prestrukturiranje. Predlagali so ji, naj za mnenje glede tega vprašanja zaprosi Komisijo, oziroma so ji pri tem zaprosilu ponudili pomoč.

28 Družba Beneo-Orafti je med 21. novembrom 2006 in 13. decembrom 2006 proizvedla 27.756,986 tone inulinskega sirupa.

29 Pristojni belgijski organi so 18. januarja 2007 družbo Beneo-Orafti obvestili, da ji je bila dodeljena pomoč 59.679.771,50 EUR.

30 Komisija, na katero so se pristojni belgijski organi obrnili, je z dopisom z dne 20. marca 2007 odgovorila, da prehodne kvote pomenijo samo razširitev rednih osnovnih kvot. Po njenem mnenju podjetje, ki je v okviru sheme za prestrukturiranje opustilo svojo redno osnovno kvoto, ne more nadaljevati proizvodnje izključno na podlagi prehodne kvote.

31 Pristojni belgijski organi so 3. aprila 2007 v smislu dopisa Komisije z dne 20. marca 2007 odgovorili na vprašanja, ki jim jih je BIRB postavil 19. februarja 2007.

32 BIRB je 9. julija 2007 družbi Beneo-Orafti poslal dopis, v katerem je povzel mnenje Komisije in navedel, da bo morala družba Beneo-Orafti plačati prelevman za izvenkvotno proizvodnjo sladkorja, in sicer 13.878.493 EUR (27.756,986 tone x 500 EUR na tono), razen če dokaže, da je izpolnila svoje obveznosti.

33 BIRB je s priporočenim dopisom z dne 13. avgusta 2007 družbo Beneo-Orafti na podlagi členov 26 in 27(3) Uredbe št. 968/2006 pozval k vračilu 12.613.468,36 EUR pomoči, ki je bila prejeta za količino, proizvedeno v okviru prehodne kvote, in kazni 3.784.040,51 EUR, kar je 30 % zneska, ki ga je treba vrniti, kar skupaj znaša 16.397.508,87 EUR.

34 Družba Beneo-Orafti je zaprosila tudi za delno unovčitev bančne garancije, kar je BIRB zavrnil.

35 BIRB je pri predložitvenem sodišču vložil tožbi z dne 21. marca in 25. julija 2008, da bi od družbe Beneo-Orafti pridobil plačilo zgoraj navedenih zneskov 16.397.508,87 EUR in 13.878.493 EUR.

36 Ker je Tribunal de première instance de Bruxelles ugotovilo, da je za rešitev sporov, o katerih odloča, nujna razlaga prava Unije, je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali so prehodne kvote, ki so podjetju, proizvajalcu sladkorja, dodeljene na podlagi člena 9 [Uredbe št. 493/2006], izvzete iz začasne sheme za prestrukturiranje, določene z [Uredbo št. 320/2006] in [Uredbo št. 968/2006], glede na to, da:

(a) so te kvote izvzete iz plačila začasnega zneska iz naslova prestrukturiranja,

(b) so izvzete iz pomoči za prestrukturiranje in

(c) niso kvote v smislu [Uredbe št. 320/2006], kot so opredeljene v členu 2(6) navedene uredbe?

2. Tudi če je odgovor na prejšnje vprašanje nikalen, ali so prehodne kvote samostojne kvote, neodvisne od rednih osnovnih kvot, glede na to, da:

(a) so prehodne kvote dodeljene na podlagi člena 9 [Uredbe št. 493/2006], in ne na podlagi člena 7 [Uredbe št. 318/2006],

(b) se merila dodelitve prehodnih kvot razlikujejo od meril dodelitve rednih osnovnih kvot in

(c) so prehodne kvote prehodni ukrepi, ki naj bi olajšali prehod s starega sistema trga za sladkor na novi sistem trga za sladkor Skupnosti in se torej načeloma uporabljajo samo v tržnem letu 2006/2007?

3. Če je odgovor na eno od prejšnjih vprašanj (ali na obe) pritrdilen, ali ima podjetje, proizvajalec sladkorja, ki je zaprosilo za pomoč za prestrukturiranje za tržno leto 2006/2007 v skladu s členom 3 [Uredbe št. 320/2006], pravico koristiti prehodno kvoto, dodeljeno za tržno leto 2006/2007 v skladu s členom 9 [Uredbe št. 493/2006]?

4. Če je odgovor na prejšnje vprašanje nikalen, ali lahko uporabljena kazen vključuje vračilo dela dodeljene pomoči za prestrukturiranje in vračilo prehodne kvote?

Kako je treba izračunati znesek vračila, določenega v členu 26(1) [Uredbe št. 968/2006], in kazen, določeno v členu 27 [te uredbe], če je podjetje, proizvajalec sladkorja, prejelo pomoč za prestrukturiranje (za tržno leto 2006/2007) in je uporabilo svojo prehodno kvoto (za katero ni bila dodeljena pomoč za prestrukturiranje)?

Ali je treba pri izračunu tega zneska in te kazni upoštevati vse naslednje elemente ali samo del teh elementov:

(a) stroške, ki jih je imelo zadevno podjetje, proizvajalec sladkorja, za razgradnjo svojih proizvodnih zmogljivosti,

(b) izgube, ki jih je zadevno podjetje, proizvajalec sladkorja, utrpelo po opustitvi redne osnovne kvote,

(c) dejstvo, da je prehodna kvota enkraten in prehoden ukrep, ki omogoča samo proizvodnjo za tržno leto 2006/2007, a se ne uporablja za druga tržna leta (razen v primeru prehodne kvote za sladkor), in

(d) ali je izračun zneska vračila, ki ne upošteva elementov, navedenih v zgornjih točkah od (a) do (c), kršitev načela sorazmernosti?

5. Ne glede na prejšnja vprašanja: kdaj začnejo veljati obveznosti, sprejete na podlagi načrta za prestrukturiranje, [to je] kdaj postanejo zavezujoče za prosilca?

(a) Ob začetku tržnega leta, za katero je prosilec vložil prošnjo za pomoč za prestrukturiranje?

(b) Ob vložitvi prošnje pri pristojnem nacionalnem organu?

(c) Ob obvestilu pristojnega nacionalnega organa, da se prošnja šteje za popolno?

(d) Ob obvestilu pristojnega nacionalnega organa, da se prošnja šteje za dopustno za pomoč za prestrukturiranje?

(e) Ob obvestilu pristojnega nacionalnega organa o njegovi odločitvi, da dodeli pomoč za prestrukturiranje?

6. Če je odgovor na [prvo ali drugo vprašanje] (ali [na] obe) pritrdilen, ali lahko podjetje, proizvajalec sladkorja, ki mu je bila za tržno leto 2006/2007 dodeljena prehodna kvota, uporabi to kvoto med tržnim letom, čeprav je bila temu podjetju dodeljena pomoč za prestrukturiranje glede na njegovo redno osnovno kvoto, ki se začne s tržnim letom 2006/2007?

7. Če so odgovori na [prvo, drugo in tretje vprašanje] nikalni, ali lahko pristojni nacionalni organ države članice v primeru neizpolnjevanja obveznosti v okviru načrta za prestrukturiranje sešteje vračilo pomoči za prestrukturiranje in kazen v skladu s členoma 26 in 27 [Uredbe št. 968/2006] z naložitvijo prelevmana za presežke v skladu s členom 4 [Uredbe št. 967/2006] ali se s tem kopičenjem kazni kršijo načela *ne bis in idem*, sorazmernosti in prepovedi diskriminacije?“

Vprašanja za predhodno odločanje

37 Najprej je treba opozoriti, da je bila pomoč za prestrukturiranje, kot je razvidno iz spisa, predloženega Sodišču, družbi Beneo-Orafti dodeljena na podlagi člena 3(1)(b) Uredbe št. 320/2006.

Prvo, drugo, tretje in šesto vprašanje

38 Predložitveno sodišče s prvim, drugim, tretjim in šestim vprašanjem, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 3(1)(b) Uredbe št. 320/2006 razlagati tako, da izraz „kvota“ iz tega člena zajema tudi prehodne kvote v smislu člena 9 Uredbe št. 493/2006.

39 Družba Beneo-Orafti na to vprašanje, ki je tako reformulirano, predlaga nikalen odgovor. Meni, da se zaveza, ki jo sklene podjetje o opustitvi kvote za proizvodnjo sladkorja, izoglukoze in inulinskega sirupa, ki mu je bila dodeljena in jo je to podelilo eni ali več svojim tovarnam, iz člena 3(1)(b) Uredbe št. 320/2006 (v nadaljevanju: zaveza o opustitvi kvote), nanaša le na kvote, dodeljene na podlagi člena 7 Uredbe št. 318/2006, ne pa na prehodne kvote, dodeljene na podlagi člena 9 Uredbe št. 493/2006. Belgijska vlada in Komisija predlagata pritrdilen odgovor na to vprašanje.

40 V zvezi s tem je treba poudariti, da je izraz „kvota“ iz člena 3(1)(b) Uredbe št. 320/2006 opredeljen v členu 2, točka 6, te uredbe. Kot pravilno ugotavlja družba Beneo-Orafti, so v besedilu zadnje določbe navedene zgolj kvote, dodeljene na podlagi različnih določb Uredbe št. 318/2006, ne pa prehodne kvote v smislu člena 9 Uredbe št. 493/2006.

41 Vendar je v skladu z ustaljeno sodno prakso pri razlagi določbe prava Unije treba upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi sobesedilo in cilje, ki jih uresničuje ureditev, katere del je (glej zlasti sodbo z dne 22. decembra 2010 v zadevi Feltgen in Bacino Charter Company, C-116/10, ZOdl., str. I-14187, točka 12).

42 Kot je razvidno iz uvodne izjave 10 Uredbe št. 493/2006, so bile prehodne kvote uvedene zato, da bi se v tržnem letu 2006/2007 povečale kvote, določene z Uredbo št. 318/2006 in zlasti z njenim členom 7, saj so se te kvote tako kot tiste, določene s prej veljavno ureditvijo, in sicer Uredbo št. 1260/2001, uporabljale za dvanajst mesecev, navedeno tržno leto pa je izjemoma trajalo petnajst mesecev.

43 Glede na ta posamičen cilj, ki mu je sledil zakonodajalec Unije, ki je zgolj prilagoditev obsega kvot izjemni dolžini tržnega leta 2006/2007, ni mogoče šteti, da so prehodne kvote drugačne narave kot tiste, ki se povečujejo, da bi se dosegel navedeni cilj. Kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 62 sklepnih predlogov, je to povečanje tudi sorazmerno z izjemnim podaljšanjem navedenega tržnega leta.

44 V teh okoliščinah je treba, tudi če v členu 2, točka 6, Uredbe št. 320/2006 niso izrecno navedene prehodne kvote, kar sicer ni bilo mogoče, saj je Uredba št. 493/2006, s katero so te kvote uvedene, poznejša od Uredbe št. 320/2006, izraz „kvota“ iz člena 3(1)(b) zadnjenavedene uredbe razlagati tako, da vključuje tudi prehodne kvote.

45 To razlago potrjuje cilj, ki mu je sledil zakonodajalec Unije, ko je sprejel Uredbo št. 320/2006. Kot je razvidno zlasti iz uvodnih izjav 1 in 5 te uredbe, je ta cilj prestrukturiranje sektorja sladkorja, tako da bi se nedobičkonosna proizvodna zmogljivost v Uniji zmanjšala z uvedbo ekonomske spodbude v obliki pomoči za prestrukturiranje podjetjem z najnižjo produktivnostjo, zato da bi se ta odpovedala svoji kvotni proizvodnji in opustila načrtovane kvote (glej v tem smislu sodbo z dne 11. junija 2009 v zadevi Agrana Zucker, C-33/08, ZOdl., str. I-5035, točka 22).

46 Toda kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 73 sklepnih predlogov, bi bilo v nasprotju s tem ciljem, če bi bilo podjetju, ki je upravičeno do pomoči ter mora zato opustiti kvote in odstraniti ustrezne proizvodne zmogljivosti, te zmogljivosti dovoljeno uporabljati še do konca tržnega leta za uporabo prehodne kvote.

47 Razlage, v skladu s katero izraz „kvota“ iz člena 3(1)(b) Uredbe št. 320/2006 vključuje tudi prehodne kvote, ne omaja okoliščina, da so prehodne kvote, kot trdi družba Beneo-Orafti, dodeljene s pravnim aktom, ki je ločen od tistega, s katerim so dodeljene kvote v smislu člena 7 Uredbe št. 318/2006, in da prve kvote niso dodeljene na zgodovinski podlagi tako kot zadnje.

48 Ni namreč mogoče ugotoviti, da lahko te okoliščine kot take spremenijo naravo prehodnih kvot, kakršna se odraža iz cilja, ki mu je sledil zakonodajalec Unije pri uvedbi teh kvot, in je opisana v točki 42 te sodbe.

49 Te razlage ne omaja niti dejstvo, ki ga je poudarila družba Beneo-Orafti, in sicer da so prehodne kvote na podlagi člena 9(4) Uredbe št. 493/2006 izvzete iz plačila začasnega zneska za prestrukturiranje, določenega s členom 11(2) Uredbe št. 320/2006, in iz izplačila pomoči, določenih z isto uredbo.

50 Okoliščina, da je zakonodajalec Unije izrecno določil, da prehodne kvote ne smejo vplivati na raven stroškov in finančnih ugodnosti, ki so povezani z začasno shemo za prestrukturiranje in jih predstavljajo ti začasni zneski oziroma te pomoči, namreč sama po sebi ne pomeni, da je bil namen tega zakonodajalca, da te prehodne kvote ne bi spadale na področje uporabe te sheme. Nasprotno, natančno opredeljena

izključitev, ki jo je zakonodajalec Unije določil v členu 9(4) Uredbe št. 493/2006, prej potrjuje to, da prehodne kvote *a priori* spadajo na to področje uporabe.

51 Zato je treba na prvo, drugo, tretje in šesto vprašanje odgovoriti, da je treba člen 3(1)(b) Uredbe št. 320/2006 razlagati tako, da izraz „kvota“ iz tega člena zajema tudi prehodne kvote v smislu člena 9 Uredbe št. 493/2006.

Peto vprašanje

52 Predložitveno sodišče s petim vprašanjem, ki ga je treba nato obravnavati, v bistvu želi izvedeti datum, na katerega v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, začne veljati zaveza o opustitvi kvote.

53 Ta datum je po mnenju družbe Beneo-Orafti, ki se sklicuje na člen 11(1) Uredbe št. 968/2006, datum prejema obvestila pristojnega nacionalnega organa o dodelitvi pomoči za prestrukturiranje, v postopku v glavni stvari je bilo to 18. januarja 2007, medtem ko je upoštevni datum po mnenju belgijske vlade datum začetka tržnega leta, ki je bil za tržno leto 2006/2007 1. julij 2006. Komisija meni, da začne zaveza o opustitvi kvote veljati z začetkom tržnega leta ali najkasneje na datum, ko nacionalni organi proizvajalca obvestijo o dopustnosti njegovega zahtevka in Komisija objavi sporočilo, da so sredstva na voljo. V postopku v glavni stvari naj bi bil ta datum 29. september 2006.

54 Poudariti je treba, da člen 11(1) Uredbe št. 968/2006 določa, da takoj ko se pomoč za prestrukturiranje odobri, upravičenec izvede vse ukrepe, podrobno določene v odobrenem načrtu prestrukturiranja, in spoštuje obveznosti, vsebovane v njegovem zahtevku za pomoč za prestrukturiranje.

55 Tudi če v skladu z razlago *a contrario* ti izrazi pomenijo, da upravičencu pred dodelitvijo pomoči ni treba izvesti vseh ukrepov in spoštovati zavez iz te določbe, pa je treba, kot je bilo opozorjeno v točki 41 te sodbe, pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi sobesedilo in cilje, ki jih uresničuje ureditev, katere del je.

56 V zvezi s tem je treba upoštevati člen 5 Uredbe št. 320/2006, ki se nanaša na odločitev o pomoči za prestrukturiranje in nadzoru.

57 Kot je razvidno iz člena 5(2) te uredbe, države članice pri izvrševanju svoje pristojnosti na podlagi člena 5(1) te uredbe za odločanje o dodelitvi pomoči za prestrukturiranje, potem ko so ugotovile, da so izpolnjeni pogoji, predvideni v prvi določbi, nimajo več diskrecijske pravice, ki bi jim omogočila odločitev, da pomoč ne bo dodeljena.

58 Iz tega je razvidno, da je lahko podjetje, kot je Beneo-Orafti, seznanjeno s tem, da bo pridobilo pomoč za prestrukturiranje, od trenutka, ko se seznani s tem, da so po mnenju pristojnih organov izpolnjeni pogoji za pridobitev te pomoči, določeni v členu 5(2) Uredbe št. 320/2006. Taka seznanitev je lahko posledica tako sporočil teh organov

temu podjetju po njegovi vložitvi zahtevka za pomoč za prestrukturiranje, kot je razvidno iz spisa, predloženega Sodišču, kot objave Komisije v Uradnem listu Evropske unije o razpoložljivosti potrebnih finančnih sredstev v skladu za prestrukturiranje.

59 Toda ne da bi se ogrožal cilj, ki mu je sledil zakonodajalec Unije pri sprejetju Uredbe št. 320/2006 in na katerega je bilo opozorjeno v točki 45 te sodbe, v takih okoliščinah ni mogoče šteti, da začne zaveza o opustitvi kvote veljati šele na datum dodelitve pomoči za prestrukturiranje v smislu člena 11(1) Uredbe št. 968/2006.

60 Kot je razvidno prav iz dejanskega stanja v postopku v glavni stvari, bi namreč taka razlaga podjetju, ki se je zavezalo, da bo opustilo kvoto, in ki je prepričano, da bo v zameno za to zavezo pridobilo pomoč za prestrukturiranje, lahko omogočala nadaljnjo proizvodnjo v okviru kvote, ki jo je domnevno opustilo, kar je v neposrednem nasprotju s ciljem zadevne ureditve, ki je zmanjšati nedobičkonosno proizvodnjo v Uniji z uvedbo take pomoči.

61 Zato je treba na peto vprašanje odgovoriti, da je treba člen 3(1)(b) Uredbe št. 320/2006 razlagati tako, da v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, zaveza o opustitvi kvote začne veljati na datum, ko se podjetje, ki sprejme to zavezo, glede na informacije, ki so mu sporočene ali ki so objavljene v Uradnem listu Evropske unije, kot običajno skrbno podjetje lahko seznani s tem, da so po mnenju pristojnih organov izpolnjeni pogoji za pridobitev pomoči za prestrukturiranje, določeni v členu 5(2) te uredbe.

Prvi del četrtega vprašanja in sedmo vprašanje

62 Predložitveno sodišče s prvim delom četrtega in s sedmim vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člena 26(1) in 27 Uredbe št. 968/2006 ter člen 15 Uredbe št. 318/2006 razlagati tako, da lahko proizvodnja, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, če je v nasprotju z zavezo o opustitvi kvote, povzroči vračilo pomoči, naložitev kazni in obračun prelevmana za presežek, kot so predvideni v teh določbah, in če je odgovor na to vprašanje pritrdilen, ali je treba načela *ne bis in idem*, sorazmernosti in prepovedi diskriminacije razlagati tako, da nasprotujejo kumulativni uporabi teh ukrepov.

63 Družba Beneo-Orafti trdi, da proizvodnja v postopku v glavni stvari ni proizvodnja, ki bi povzročila prelevman za presežek v smislu člena 15 Uredbe št. 318/2006, saj naj je ne bi bilo mogoče opredeliti kot izvenkvotno proizvodnjo. Vsekakor naj bi načela *ne bis in idem*, sorazmernosti in prepovedi diskriminacije nasprotovala kumulativni uporabi ukrepov, določenih s členoma 26(1) in 27 Uredbe št. 968/2006 ter členom 15 Uredbe št. 318/2006. Belgijska vlada in Komisija menita nasprotno.

64 Glede tega je treba v zvezi s členoma 26(1) in 27 Uredbe št. 968/2006 poudariti, da se uporabita, če upravičenec ne izpolni ene ali več obveznosti iz načrta prestrukturiranja, poslovnega načrta ali nacionalnega načrta prestrukturiranja. Nedvomno je tako, če upravičenec kljub svoji zavezi o opustitvi kvote proizvaja sladkor, izoglukozo ali inulinski sirup. Taka proizvodnja lahko torej povzroči vračilo pomoči v smislu člena 26(1) Uredbe št. 968/2006 in naložitev kazni v smislu člena 27 te uredbe, kazen iz naslova člena 27(3) navedene uredbe pa je mogoče naložiti le, če je kršitev glede na

vse okoliščine obravnavanega primera mogoče opredeliti kot naklepno ali kot posledico velike malomarnosti. Predložitveno sodišče presodi, ali je tako v postopku v glavni stvari.

65 Poleg tega taka proizvodnja pomeni izvenkvotno proizvodnjo v smislu poglavja 3 Uredbe št. 318/2006, ki povzroči, razen če so izpolnjeni pogoji, natančno navedeni v členu 4(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 967/2006, obračun prelevmana na presežek v smislu člena 15 Uredbe št. 318/2006.

66 Po eni strani je namreč treba iz enakih razlogov, kot so navedeni v točkah 42 in 43 te sodbe, pojem „kvota“ v zvezi z izvenkvotno proizvodnjo v smislu poglavja 3 Uredbe št. 318/2006 razlagati tako, da zajema tudi prehodne kvote.

67 Po drugi strani je, kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 102 sklepnih predlogov, proizvodnja izvenkvotna, kadar je proizvajalec presegel svojo kvoto, kvote sploh ni imel ali kadar jo je opustil. V zvezi z zadnjim primerom to razlago potrjuje tudi člen 3 Uredbe št. 968/2006, v skladu s katerim se od tržnega leta, za katero se v skladu s členom 3 Uredbe št. 320/2006 kvota opusti, nobena proizvodnja ne šteje za proizvodnjo v okviru te kvote.

68 V zvezi z vprašanjem, ali načelo *ne bis in idem* nasprotuje kumulativni uporabi ukrepov, določenih v členih 26(1) in 27 Uredbe št. 968/2006 ter v členu 15 Uredbe št. 318/2006, je, prvič, treba opozoriti, da je to načelo med drugim potrjeno v členu 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

69 Drugič, opozoriti je treba, da je zakonodajalec Unije s sprejetjem Uredbe št. 2988/95 za področje nadzora in sankcioniranja nepravilnosti, storjenih po pravu Unije, postavil vrsto splošnih načel in je za vse sektorske predpise na splošno zahteval, naj spoštujejo ta načela (glej zlasti sodbo z dne 11. marca 2008 v zadevi Jager, C-420/06, ZOdl., str. I-1315, točka 61).

70 Pri vračilu pomoči v smislu člena 26(1) Uredbe št. 968/2006 gre za odvzem neupravičeno pridobljene koristi v smislu člena 4(1) Uredbe št. 2988/95. Toda kot je razvidno iz člena 4(4) zadnjenavedene uredbe tak ukrep ne pomeni kazni, za katero je, kot je izrecno potrjeno v uvodni izjavi 10 iste uredbe, mogoče uporabiti načelo *ne bis in idem*.

71 Enako velja za prelevman na presežek v smislu člena 15 Uredbe št. 318/2006, kot pravilno trdita belgijska vlada in Komisija.

72 Iz člena 5(1) Uredbe št. 2988/95 je namreč razvidno, da je mogoče naložiti upravne kazni, če so bile storjene namerne nepravilnosti ali nepravilnosti iz malomarnosti. Nepravilnost je v členu 1(2) te uredbe v bistvu opredeljena kot kršenje določb prava Unije.

73 Toda ureditev na področju izvenkvotne proizvodnje in zlasti poglavje 3 Uredbe št. 318/2006 ne omogočata ugotovitve, da je treba tako proizvodnjo šteti za nepravilnost v smislu člena 1(2) Uredbe št. 2988/95. Sicer je res, da prelevman za presežek pomeni pomembno ekonomsko spodbudo k proizvodnji, ki ne presega kvote. Iz

navedene ureditve pa ni razvidno, da bi izvenkvotna proizvodnja kot taka pomenila kršitev določbe prava Unije in zato nepravilnost, ki lahko v okoliščinah iz člena 5(2) Uredbe št. 2988/95 povzroči naložitev kazni.

74 Iz tega je razvidno, da ker je kot kazen mogoče opredeliti le ukrep iz člena 27 Uredbe št. 968/2006, se načelo *ne bis in idem* ne uporablja za položaj, kakršen je ta v postopku v glavni stvari.

75 V zvezi z načelom sorazmernosti je treba poudariti, da to načelo, ki je eno temeljnih načel prava Unije, zahteva, naj ravnanja institucij Unije ne prestopijo meje tistega, kar je primerno in potrebno za uresničitev legitimnih ciljev, ki jim sledi zadevna ureditev, pri tem pa je treba, kadar je mogoče izbirati med več primernimi ukrepi, uporabiti tistega, ki je najmanj omejujoč, povzročene neugodnosti pa ne smejo biti čezmerne glede na zastavljene cilje (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Agrana Zucker, točka 31).

76 Glede sodnega nadzora okoliščin uveljavitve takega načela ob upoštevanju široke diskrecijske pravice, ki jo ima zakonodajalec Unije glede skupne kmetijske politike, lahko le očitna neprimernost na tem področju sprejetega ukrepa glede na cilj, ki mu sledi pristojna institucija, škoduje zakonitosti tega ukrepa (zgoraj navedena sodba Agrana Zucker, točka 32).

77 Tako ne gre za vprašanje, ali je bil ukrep, ki ga je sprejel zakonodajalec, edini ali najboljši možen, ampak za vprašanje, ali je bil očitno neprimeren (zgoraj navedena sodba Agrana Zucker, točka 33).

78 Toda glede na pomen, ki ga zakonodajalec Unije tako v Uredbi št. 318/2006 kot v Uredbi št. 320/2006 pripisuje spoštovanju sistema kvot za stabilizacijo trgov v sektorju sladkorja, ni mogoče ugotoviti, da je možnost, ki jo ta zakonodajalec dopušča,

in sicer da se kumulativno uporabijo ukrepi iz členov 26(1) in 27 Uredbe št. 968/2006 ter člena 15 Uredbe št. 318/2006, očitno neprimeren ukrep glede na zastavljeni cilj.

79 Poleg tega se zgolj z vračilom neupravičeno izplačane pomoči na podlagi člena 26(1) Uredbe št. 968/2006, povečanim za kazen iz člena 27 te uredbe, ni nujno mogoče izogniti kopičenju količin iz člena 15(1) Uredbe št. 318/2006 z izvenkvotno proizvodnjo, kot je proizvodnja v nasprotju z zavezo o opustitvi kvote. Kot je razvidno zlasti iz člena 15(2) zadnjenavedene uredbe, je cilj prelevmana za presežek prav izogib navedenemu kopičenju.

80 Glede načela prepovedi diskriminacije je treba opozoriti, da to zahteva, naj se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in naj se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je tako obravnavanje objektivno utemeljeno (glej v tem smislu sodbo z dne 30. septembra 2010 v zadevi Uzonyi, C-133/09, ZOdl., str. I-8747, točka 31 in navedena sodna praksa). Vendar spis, predložen Sodišču, ne vsebuje informacij o položaju, ki bi bil morda primerljiv s tistim v postopku v glavni stvari. Na podlagi tega spisa torej ni mogoče ugotoviti, ali in – odvisno od primera – pod katerimi pogoji je za tak spor mogoče uporabiti načelo prepovedi diskriminacije.

81 Na prvi del četrtega in na sedmo vprašanje je torej treba odgovoriti, da je treba člena 26(1) in 27 Uredbe št. 968/2006 ter člen 15 Uredbe št. 318/2006 razlagati tako, da lahko proizvodnja, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, če je v nasprotju z zavezo o opustitvi kvote, povzroči vračilo pomoči, naložitev kazni in obračun prelevmana za presežek, kot so predvideni v teh določbah. Glede kazni iz člena 27(3)

Uredbe št. 968/2006 predložitveno sodišče presodi, ali je kršitev glede na vse okoliščine obravnavanega primera mogoče opredeliti kot naklepno ali kot posledico velike malomarnosti. Načela *ne bis in idem*, sorazmernosti in prepovedi diskriminacije je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo kumulativni uporabi teh ukrepov.

Drugi del četrtega vprašanja

82 Predložitveno sodišče z drugim delom četrtega vprašanja, ki ga je treba obravnavati zadnjega, v bistvu sprašuje, kako je treba izračunati znesek pomoči, ki jo je treba vrniti, iz člena 26(1) Uredbe št. 968/2006.

83 Družba Beneo-Orafti trdi, da je treba ta izračun opraviti ob upoštevanju dejavnikov, ki jih je predložitveno sodišče naštelo v drugem delu četrtega vprašanja, medtem ko belgijska vlada meni, da je BIRB pravilno izračunal znesek, ki ga je treba vrniti, in sicer tako, da je znesek prejete pomoči na tono pomnožil s količino ton, ki jih je proizvedla družba Beneo-Orafti. Komisija meni, da je mogočih več metod izračuna.

84 Poudariti je treba, da člen 26(1) Uredbe št. 968/2006 določa, da če upravičenec ne izpolni ene ali več svojih obveznosti v okviru načrta prestrukturiranja, poslovnega načrta ali nacionalnega načrta prestrukturiranja, kot je primerno, mora vrniti del dodeljene pomoči v zvezi s temi obveznostmi.

85 Iz spisa, predloženega Sodišču, je razvidno, da je bila pridobitev pomoči za prestrukturiranje pogojena z dvema zavezama, določenima v členu 3(1)(b) Uredbe št. 320/2006, in sicer z zavezo o opustitvi kvote in zavezo o delni odstranitvi proizvodnih zmogljivosti zadevnih tovarn, in da je predmet spora o glavni stvari zgolj izpolnitev prve zaveze.

86 Toda ker je v taki zadevi edina „obveznost“ v smislu člena 26(1) Uredbe št. 968/2006 tista, ki izvira iz zaveze o opustitvi kvote, je mogoče na podlagi te določbe, če se izkaže, da ta obveznost dejansko ni bila izpolnjena, odrediti vračilo samo tistega dela pomoči, ki se nanaša na to obveznost.

87 Glede porazdelitve pomoči med različnimi obveznostmi je treba ugotoviti, da ta porazdelitev v zvezi z dvema obveznostma v postopku v glavni stvari izhaja iz različnih zneskov, ki jih je zakonodajalec Unije določil v členu 3(5) Uredbe št. 320/2006. Za zavezi iz člena 3(1)(b) te uredbe znesek pomoči za prestrukturiranje na tono opuščene kvote za tržno leto 2006/2007 na podlagi člena 3(5)(b), prva alinea, navedene uredbe tako znaša 547,50 EUR oziroma 255,50 EUR na podlagi njenega člena 3(5)(c), prva alinea, če poleg zaveze o opustitvi kvote ni sprejeta zaveza o delni odstranitvi proizvodnih zmogljivosti zadevnih tovarn.

88 Kot pravilno trdi družba Beneo-Orafti, je iz tega razvidno, da če podjetje izpolni svojo zavezo o odstranitvi, ne pa svoje zaveze o opustitvi kvote, je treba šteti, da pomoč, ki jo je neupravičeno prejelo, v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, znaša 255,50 EUR na tono, ki je bila proizvedena v nasprotju z zadnjenavedeno zavezo.

89 Glede dejavnikov, na katere se predložitveno sodišče sklicuje v točkah od (a) do (c) četrtega vprašanja, pa ni v veljavni ureditvi in zlasti v členu 26(1) Uredbe št. 968/2006 na podlagi ničesar mogoče sklepati, da so ti dejavniki upoštevni za izračun vračila prejete pomoči.

90 Iz te določbe je tudi razvidno, da se stopnja neupravičenosti pomoči ugotovi na podlagi zadevne neizpolnjene obveznosti. Toda ker je iz odgovora na prvo, drugo, tretje in šesto vprašanje razvidno, da se zaveza o opustitvi kvote nanaša tako na kvote v smislu člena 7 Uredbe št. 318/2006 kot na prehodne kvote v smislu člena 9 Uredbe št. 493/2006, ni mogoče šteti, da bi bila pomoč manj neupravičena, če bi podjetje svojo proizvodnjo, ki je v nasprotju z navedeno zavezo, raje opredelilo kot proizvodnjo v okviru teh prehodnih kvot kot pa proizvodnjo v okviru kvot v smislu člena 7 Uredbe št. 318/2006.

91 Nazadnje, v zvezi z načelom sorazmernosti, na katero se predložitveno sodišče sklicuje v drugem delu četrtega vprašanja, ni mogoče ugotoviti, da je ukrep vračila pomoči za prestrukturiranje, obseg katere je v skladu s členom 26(1) Uredbe št. 968/2006 odvisen od zadevne neizpolnjene obveznosti, ukrep, ki je v smislu sodne prakse iz točke 77 te sodbe očitno nesorazmeren glede na cilj, ki mu je zakonodajalec Unije sledil pri uvedbi te pomoči in na katerega je opozorjeno v točki 45 te sodbe.

92 Na drugi del četrtega vprašanja je torej treba odgovoriti, da je treba člen 26(1) Uredbe št. 968/2006 razlagati tako, da če je v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, podjetje izpolnilo svojo zavezo o delni odstranitvi proizvodnih zmogljivosti zadevnih tovarn, ne pa svoje zaveze o opustitvi kvote, je znesek pomoči, ki jo je treba

vrniti, enak delu pomoči, ki ustreza neizpolnjeni zavezi. Ta del pomoči je treba določiti na podlagi zneskov, določenih v členu 3(5) Uredbe št. 320/2006.

Stroški

93 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

1. **Člen 3(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 320/2006 z dne 20. februarja 2006 o ustanovitvi začasne sheme za prestrukturiranje industrije sladkorja v Skupnosti in spremembi Uredbe (ES) št. 1290/2005 o financiranju skupne kmetijske politike je treba razlagati tako, da izraz „kvota“ iz tega člena zajema tudi prehodne kvote v smislu člena 9 Uredbe Komisije (ES) št. 493/2006 z dne 27. marca 2006 o prehodnih ukrepih v okviru reorganizacije skupne ureditve trgov v sektorju sladkorja in o spremembi uredb (ES) št. 1265/2001 in (ES) št. 314/2002.**

2. **Člen 3(1)(b) Uredbe št. 320/2006 je treba razlagati tako, da v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, zaveza o opustitvi kvote za proizvodnjo sladkorja, izoglukoze in inulinskega sirupa, ki je bila podjetju dodeljena in**

jo je to podelilo eni ali več svojim tovarnam, iz te določbe začne veljati na datum, ko se podjetje, ki sprejme to zavezo, glede na informacije, ki so mu sporočene ali ki so objavljene v Uradnem listu Evropske unije, kot običajno skrbno podjetje lahko seznani s tem, da so po mnenju pristojnih organov izpolnjeni pogoji za pridobitev pomoči za prestrukturiranje, določeni v členu 5(2) te uredbe.

3. **Člena 26(1) in 27 Uredbe Komisije (ES) št. 968/2006 z dne 27. junija 2006 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe št. 320/2006 ter člen 15 Uredbe Sveta (ES) št. 318/2006 z dne 20. februarja 2006 o skupni ureditvi trgov v sektorju sladkorja je treba razlagati tako, da lahko proizvodnja, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, če je v nasprotju z zavezo o opustitvi kvote za proizvodnjo sladkorja, izoglukoze in inulinskega sirupa, ki je bila podjetju dodeljena in jo je to podelilo eni ali več svojim tovarnam, iz člena 3(1)(b) Uredbe št. 320/2006, povzroči vračilo pomoči, naložitev kazni in obračun prelevmana za presežek, kot so predvideni v teh določbah. Glede kazni iz člena 27(3) Uredbe št. 968/2006 predložitveno sodišče presodi, ali je kršitev glede na vse okoliščine obravnavanega primera mogoče opredeliti kot naklepno ali kot posledico velike malomarnosti. Načela *ne bis in idem*, sorazmernosti in prepovedi diskriminacije je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo kumulativni uporabi teh ukrepov.**

4. **Člen 26(1) Uredbe št. 968/2006 je treba razlagati tako, da če je v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, podjetje izpolnilo svojo zavezo**

o delni odstranitvi proizvodnih zmogljivosti zadevnih tovarn, ne pa svoje zaveze o opustitvi kvote za proizvodnjo sladkorja, izoglukoze in inulinskega sirupa, ki mu je bila dodeljena in jo je to podelilo eni ali več svojim tovarnam, iz člena 3(1)(b) Uredbe št. 320/2006, je znesek pomoči, ki jo je treba vrniti, enak delu pomoči, ki ustreza neizpolnjeni zavezi. Ta del pomoči je treba določiti na podlagi zneskov, določenih v členu 3(5) Uredbe št. 320/2006.

Podpisi